

Anonymiseret version

Oversættelse

C-502/23 – 1

Sag C-502/23

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

7. august 2023

Forelæggende ret:

Landgericht Düsseldorf (Tyskland)

Afgørelse af:

13. juli 2023

Sagsøger:

MC

Sagsøgt:

Iberia, Líneas Aéreas de España, SA Operadora Unipersonal

Landgericht Düsseldorf

Kendelse

I sagen

MC, [udelades] Gelsenkirchen,

sagsøger,

[udelades]

mod

IBERIA, LINEAS AEREAS DE ESPAÑA, SOCIEDAD ANÓNIMA
OPERADORA UNIPERSONAL, [udelades] Frankfurt,

sagsøgte,

DA

[udelades]

har 22. Afdeling for civile sager ved Landgericht Düsseldorf (den regionale ret i første instans i Düsseldorf)

den 13. juli 2023

[udelades]

afsagt følgende kendelse:

Sagen udsættes.

Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål om fortolkning af EU-retten i henhold til artikel 267, stk. 1, litra b), og stk. 3, TEUF:

1.

Skal artikel 5, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at en passager, der ikke har betalt en billet til en flyvning med et transporterende luftfartsselskab med penge men med bonuspoint fra et frequent flyer-program, der er udarbejdet af et andet luftfartsselskab, kan kræve billetprisen refunderet i penge fra det transporterende luftfartsselskab, hvis flyvningen aflyses?

2.

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Beregnes den i artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 261/2004 omhandlede købspris for billetten, som flypassageren kan kræve refunderet i penge, i så fald på grundlag af den offentligt tilgængelige billetpris, som det transporterende luftfartsselskab sælger den pågældende aflyste flyvning til, eller ud fra den (gennemsnitlige) værdi af de anvendte bonuspoint?

Præmiss er:

I.

Følgende faktiske omstændigheder ligger til grund for forelæggelseskendelsen:

Sagsøgeren købte en flybillet hos British Airways til en flyvning fra Düsseldorf til Mexico City/Mexico via Madrid/Spanien, som det sagsøgte luftfartsselskab skulle udføre den 15. marts 2022 (flynummer: IB 3141 og IB 6405). Sagsøgeren betalte flyvningen med 57 500 bonuspoint fra British-Airways' bonusprogram og 236,27 EUR i skatter og afgifter.

Den offentligt tilgængelige billetpris for den pågældende flyvning er på 5 342 EUR, inklusive skatter og afgifter.

2

Sagsøgte aflyste flyvningen.

Sagsøgeren afslog et tilbud om erstatningstransport og opfordrede den 16. marts 2023 sagsøgeren til at refundere billetprisen på 5 342 EUR i penge, senest den 24. marts 2023. Sagsøgte betalte ikke.

I den foreliggende retssag har sagsøgeren nedlagt påstand om, at

sagsøgte idømmes pligt til at betale 5 342 EUR til ham [udelades]
[med tillæg af advokatombudsninger og renter].

Sagsøgte har nedlagt påstand om

frifindelse.

Ifølge sagsøgte kan sagsøgeren højst gøre krav på kreditering af bonuspoint, fordi han ikke betalte flyvningen med penge men med bonuspoint fra luftfartsselskabet British Airways. Eftersom sagsøgte ikke har mulighed for at refundere bonuspointene fra British Airways, kan sagsøgeren kun rette sit krav om godtgørelse mod British Airways.

II.

De præjudicielle spørgsmål har afgørende betydning for sagens udfald.

Nærmere redegørelse:

1.

Sagsøgte har krav på refusion af billetprisen på 5 342 EUR i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 261/2004, såfremt han kan kræve billetprisen refunderet i penge, selv om han ikke har betalt flybilletten med penge men med bonuspoint.

I henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 261/2004, skal det sagsøgte luftfartsselskab som følge af, at det aflyste den flyvning, som sagsøgeren havde en bekræftet reservation til, tilbyde sagsøgeren refusion inden syv dage i henhold til reglerne i forordningens artikel 7, stk. 3, af den fulde købspris for billetten.

a)

Sagsøgeren betalte kun den del af flybilletten, som udgør skatter og afgifter, nemlig 236, 27 EUR, med penge; resten af billetten købte han med 57 500 bonuspoint fra British Airways' bonusprogram.

Kompensationsrettens art og omfang er fastlagt i artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004, som artikel 8, stk. 1, litra a), første led, i forordningen udtrykkelig henviser til. I henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004

refunderes billetprisen kontant, ved elektronisk bankoverførsel, med bankanvisning eller bankcheck eller, med passagerens skriftlige billigelse, i rejsekuponer og/eller andre tjenesteydelser. Spørgsmålet er herefter, om sagsøgeren kan kræve modværdien af de anvendte bonuspoint udbetalt i EUR. Efter den forelæggende rets opfattelse er dette tilfældet.

Det kan næppe være til hinder herfor, at sagsøgeren oprindeligt ikke købte billetten med penge men med bonuspoint. I henhold til den klare ordlyd i artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 kan billetprisen kun refunderes i rejsekuponer og/eller andre tjenesteydelser med passagerens skriftlige billigelse. Eftersom der ikke foreligger en sådan billigelse fra sagsøgeren her, skal modværdien af bonuspointene godtgøres i penge.

Det kan næppe indvendes, at artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 261/2004, som udtrykkelig henviser til artikel 7, stk. 3, i forordningen, lægger den normale situation til grund, hvor flybilletten betales med penge, men derimod overser den situation, hvor flybilletten betales med bonuspoint. I henhold til artikel 3, stk. 3, andet punktum, i forordning (EF) nr. 261/2004 gælder forordningen nemlig udtrykkeligt også i tilfælde af, at flybilletter er udstedt inden for rammerne af et luftfartsselskabs bonusprogram eller et andet kommercielt program. Hertil hører også frequent flyer-programmer med bonuspoint, sådan som British Airways' bonusprogram. Heraf kan udledes, at fællesskabslovgiveren var helt opmærksom på den foreliggende situation men alligevel besluttede sig til at henvise generelt til kompensationsmulighederne efter artikel 7, stk. 3, i forordningen i forbindelse med refusionsretten i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), første led, i forordning (EF) nr. 261/2004, for at undgå ulemper for flypassageren i disse tilfælde.

Der skal i denne forbindelse navnlig lægges vægt på, at bonuspoint inden for rammerne af kundeloyalitetsprogrammer ofte kan anvendes ved køb af flyvninger fra andre luftfartsselskaber, der er medlem i den samme flyalliance – som her: Bonuspoint fra British Airways' frequent flyer-program kan benyttes til sagsøgtes flyvninger. I disse situationer er det enten slet ikke muligt eller forbundet med betydelige vanskeligheder for det transporterende luftfartsselskab, som kravet rettes mod, at kreditere passagerens bonuskonto. For at forhindre, at det transporterende luftfartsselskab blot kan henvise passageren til det luftfartsselskab, der har udarbejdet bonusprogrammet, for så vidt angår en refusion, har fællesskabslovgiver tilsyneladende besluttet sig til også altid at indrømme passageren ret til refusion i form af penge i sådanne tilfælde.

Dette er ligeledes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 261/2004's mål om at sikre et højt beskyttelsesniveau for passagerer i forbindelse med flyrejser. Desuden har EU-Domstolen for så vidt angår kompensationsretten i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 261/2004 fastslået, at artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 i overensstemmelse med dette formål skal fortolkes vidt (jf. EU-Domstolens dom af 3.9.2020 – C-356/19 Delfly mod Smartwings

Poland [udelades]: En passager kan kræve betaling af kompensationsbeløbet i den nationale valuta i stedet for i EUR).

I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 261/2004 har det transporterende luftfartsselskab desuden ret til at rejse erstatningskrav over for det andet luftfartsselskab, der har tildelt bonuspointene.

b)

Sagsøgeren har nedlagt påstand om betaling af 5 342 EUR. Dette beløb svarer til den offentligt tilgængelige pris, som sagsøgte sælger den omtvistede flyvning til. Hvis sagsøgeren betalte flybilletten med penge, ville han altså ubestridt skulle erlægge 5 342 EUR. Den forelæggende ret anser det for korrekt at fastlægge værdien af bonuspointene til denne hypotetiske salgspris. Bonuspoint har ganske vist også en vis (gennemsnitlig) værdi, der ligeledes ville kunne tages højde for. Værdien af anvendte bonuspoint varierer imidlertid betydeligt, alt efter hvilke flyvninger de benyttes til. Om det er meget fordelagtigt eller ikke så fordelagtigt at gøre brug af bonuspointene kan afhænge af hvilken flyvning, der bestilles; bonuspointene er dog som regel mere værd ved dyre langdistanceflyvninger end ved enkle korte og mellemlange flyvninger. Efter den forelæggende rets opfattelse ville det imidlertid nærmest være umuligt i praksis og heller ikke rimeligt for passageren at forsøge at fastsætte en slags »gennemsnitlig« værdi for bonuspointene, i givet fald på grundlag af den pågældende passagers hidtidige benyttelse af flytilbud eller flyaktiviteten for en gennemsnitlig kunde, der deltager i bonusprogrammet. Passageren kan derfor slet ikke gennemskue, hvilken form for værdi bonuspointene måtte have, når de indløses. Passageren har normalt hverken indblik i luftfartsselskabets relevante beregning eller luftfartsselskabets aftaler med andre flyallianceselskaber om accept af bonuspoint ved bestilling af flyrejsen.

Sagsøgeren har fremført, at han normalt anvender bonuspointene til meget dyre flyvninger.

Efter den forelæggende rets opfattelse blev værdien af de 57 500 anvendte bonuspoint ved reservation af flyvningen fra Düsseldorf til Mexico City via Madrid den 15. marts 2023 fastsat til den offentligt tilgængelige billetpris på 5 342 EUR. Den efterfølgende aflysning af flyvningen kan ikke fratage sagsøgeren denne fordel. Hvis luftfartsselskabet opstiller sådanne bonusprogrammer med henblik på kundefastholdelse og marketing, og en passager anvender bonuspointene til reservation af en flyvning, er luftfartsselskabet – når det aflyser den pågældende flyvning – bundet af den offentligt tilgængelige pris for flyvningen, idet flypassageren slet ikke kan gennemskue hvilken beregning, der ligger bag bonusprogrammet.

c)

For så vidt angår de ovennævnte spørgsmål fremgår fortolkningen af forordning (EF) nr. 261/2004 ikke med en sådan klarhed, at der på grundlag af forordningens

tekst og EU-Domstolens hidtidige praksis ikke er plads for fortolkningstvivil.
[Udelades]

ARBEJDS
DOKUMENT